

Sygn. akt I C 659/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 sierpnia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Litwińska – Bargiel

Protokolant: Justyna Pasiak

po rozpoznaniu w dniu 18 sierpnia 2015 roku w Dzierżoniowie

na rozprawie

sprawy z powództwa **U.(...)z siedzibą w W.**

przeciwko **J. O.**

o zapłatę kwoty 1 560,37 zł

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 659/15

UZASADNIENIE

Strona powodowa U.(...)w W.wystąpiła w elektronicznym postępowaniu upominawczym o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego J. O.kwoty 1560,37 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego.

Na uzasadnienie żądania pozwu wskazała, że pozwany zawarł w dniu 19 maja 2011r. z (...) S.A. umowę nr (...), z której strona pozwana się nie wywiązała. W dniu 14 sierpnia 2014r. (...) Limitem z siedziba w L. dokonał przelewu przysługującej mu do strony pozwanej wierzytelność na rzecz powoda. Zbycie nastąpiło zgodnie z 509 k.c. oraz w oparciu o ustawę z dnia 27 maja 2004r. o funduszach inwestycyjnych. Zgodnie z oświadczeniem wydanym przez (...) S.A. (...) Limitem z siedziba w L. przejął wszystkie wierzytelności będące następnie przedmiotem umowy sprzedaży wierzytelności zawartej między powodem a (...) Limitem z siedziba w L.. Ponadto powód wskazał, że zobowiązanie strony pozwanej nie uległo przedawnieniu i jest wymagalne. Strona powodowa wystosowała do pozwanego wezwanie do zapłaty, podejmując próbę polubownego odzyskania należności. Jednakże próba okazała się bezskuteczna. Adres pozwanego wskazany w pozwie jest adresem zamieszkania i pobytu podanym przez pozwanego przy zawieraniu umowy. Na dzień sporządzenia pozwu zobowiązanie strony pozwanej przedstawiało się następująco : 1038 zł- kwota niespłaconego kapitału, 105,08 zł- kwota odsetek, 416,53 zł-koszty dochodzenia roszczenia naliczone przez cedenta. Strona powodowa powołuje również dowód w postaci odpisu z załącznika stanowiącego integralną część umowy cesji z dnia 14 sierpnia 2014r.. Załącznik przedstawia wierzytelność przelaną na stronę powodową, dochodzona przedmiotowym pozwem od strony pozwanej. Ponadto powód wyjaśnia, że rubryka C. I. oraz A. I. stanowią dane informatyczne nadane przez wierzyciela pierwotnego, tymczasem rubryka A. B. przedstawia kwotę wierzytelności przelanej na stronę powodową.

Postanowieniem z dnia 29 kwietnia 2015 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód

w L. stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty, albowiem roszczenie dochodzone pozwem budzi wątpliwości i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Dzierżoniowie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 maja 2011 r. pozwany J. O. zawarła z (...) S.A. umowę pożyczki nr (...) na kwotę 1683,00 zł. Pozwany zobowiązał się do spłaty kwoty pożyczki w 55 tygodniowych ratach po 30,60 zł

Dowód: odpis umowy pożyczki z dnia 19 maja 2011 r. nr (...) – k. 19.

W dniu 14 sierpnia 2014 r. (...)Limitem z siedziba w L.zawarła ze stroną powodową U(...)z siedzibą w W.umowę sprzedaży wierzytelności.

Dowód: odpis umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 14 sierpnia 2014 r. - k. 20-36.

W dniu 19 sierpnia 2014r. M. Ż. oraz M.S. działający w imieniu i na rzecz (...) S.A. złożyli na prośbę U(...)z siedzibą w W., wyrażoną w związku z umową nabycia wierzytelności zawartą dnia 14 sierpnia 2014r. przez wskazany Fundusz jako nabywcą oraz (...)Limitem z siedziba w L., jako sprzedawcą wierzytelności, oświadczenie, iż potwierdzają aby wszystkie wierzytelności będące przedmiotem umowy nabycia wierzytelności zostały wcześniej przeniesione przez (...) S.A. na rzecz (...)Limitem z siedziba w L. na podstawie umowy ramowej zawartej w dniu 18 lipca 2003r. (wraz z wszelkimi późniejszymi zmianami, porozumieniami oraz oświadczeniami związanymi z niniejszą umową). Ponadto oświadczyli, iż U. jest obecnie jedynym podmiotem uprawnionym do dochodzenia spłaty wierzytelności wynikających z umowy pożyczki będących przedmiotem umowy nabycia wierzytelności.

Dowód: odpis oświadczenia z dnia 19 sierpnia 2014 r. - k. 37-38.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu powództwo nie jest zasadne i tym samym nie zasługuje na uwzględnienie.

Przelew wierzytelności uregulowany w przepisach art. 509 k.c., w relacji dłużnik cedowanej wierzytelności, a jej cesjonariusz powoduje zmianę podmiotu, któremu dłużnik powinien spełnić świadczenie. Z chwilą dokonania cesji nabywca wierzytelności uzyskuje bowiem status wierzyciela. Przy czym należy podkreślić, iż cesjonariusz nabywa w drodze przelewu tylko tyle praw, ile przysługiwało jego poprzednikowi prawnemu (cedentowi). Z powyższego wynika, że cesjonariusz nie może żądać od dłużnika świadczenia w większym rozmiarze aniżeli mógł to uczynić cedent. Sytuacja prawna dłużnika nie może ulec na skutek przelewu pogorszeniu w porównaniu z sytuacją, jaka istniała przed przelewem (por. uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 14 lutego 2013 roku, V ACa 733/12, LEX nr 1289450). Należy jednocześnie podkreślić, że warunkiem otrzymania należności przez nabywcę długu jest udowodnienie, iż takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 lipca 2006 roku, V CSK 187/06, „Monitor Prawniczy” 2006, nr 16, s. 849). Ponadto cesjonariusz musi wykazać, iż dochodzona wierzytelność rzeczywiście została na niego przeniesiona.

Jakkolwiek w niniejszej sprawie nie ulega wątpliwości, że pozwanego łączyła z (...) S.A. umowa pożyczki z dnia 19 maja 2011r., o nr (...), to jednak brak jest jakichkolwiek dowodów, które świadczyłyby o tym, że wierzytelność przysługująca pierwotnemu wierzycielowi została przelana na rzecz strony powodowej. Nie wynika to bowiem ponad wszelką wątpliwość ani z umowy przelewu z dnia 14 sierpnia 2014 r., ani też z oświadczenia z dnia 19 sierpnia 2014 r. W szczególności strona powodowa nie dołączyła jakichkolwiek załączników zawierających wykaz przelanych wierzytelności. Same w/w dokumenty świadczą tylko o zawarciu umowy sprzedaży wierzytelności w dniu 14 sierpnia 2014r. oraz złożeniu oświadczenia w dniu 19 sierpnia 2014r. Jednak nie wynika z nich, jakie konkretne wierzytelności zostały przeniesione na stronę powodową. Powód nie wykazał, aby pierwotny wierzyciel - (...) S.A. przeniósł wierzytelność przysługującą wobec pozwanego na rzecz (...) Limitem z siedziba w L.. Oświadczenie z dnia 19 sierpnia 2014r. zostało złożone przez M. Ż. oraz M. S., ale powód nie wykazał umocowania wymienionych do działania w imieniu pierwotnego wierzyciela. Ponadto sformowanie dotyczące

wierzytelności objętych tym oświadczeniem jest bardzo ogólne i odwołuje się do bliżej nieokreślonej umowy ramowej z dnia 18 lipca 2003r, której również nie dołączono do pozwu. Odnosząc się umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 14 sierpnia 2014r., to ona także nie może stanowić dowodu przejęci z (...) Limitem na rzecz powoda roszczeń wobec J. O.. Wbrew twierdzeniom powoda nie dołączono do niej załącznika z wykazem przelanych wierzytelności, w tym wierzytelności wobec pozwanego. Nie zostało także wykazane, że osoby które ją podpisały były umocowane do działania w imieniu stron umowy. Stosownie zaś do treści art. 6 kc to strona powodowa winna była wykazać swoje prawo do wierzytelności, skoro wywodzi z tego faktu skutki prawne w postaci zobowiązania pozwanego do świadczenia na jej rzecz określonej kwoty, czego nie uczyniła.

Na koniec należy zauważyć, że w świetle przepisów art. 339 k.p.c., jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny, przy czym w takim wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. W rozpoznawanej sprawie zachodziły takie uzasadnione wątpliwości co do istnienia wierzytelności i jej przelewu, na co wskazano już we wcześniejszych rozważaniach. W wypadku natomiast uzasadnionych wątpliwości nie można wydać wyroku zaocznego, opierając się tylko na twierdzeniach powoda o okolicznościach faktycznych, lecz należy przeprowadzić postępowanie dowodowe w celu wyjaśnienia powstałych wątpliwości (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 października 1998 r., I CKU 85/98, LEX nr 1216211; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 września 1997 r., I CKU 115/97, LEX nr 1227454). Jak wykazano powyżej, przeprowadzone dowody nie rozwiąły wątpliwości co do prawdziwości twierdzeń strony powodowej.

Mając więc na uwadze, że strona powodowa nie udowodniła faktu dokonania przelewu na jej rzecz wierzytelności przysługującej pierwotnemu wierzycielowi w stosunku do pozwanego, powództwo należało oddalić.

Z tych względów, na podstawie powołanych przepisów, orzeczono jak w sentencji wyroku.